

ГЛАВА 56.

Единъ погледъ на миналото.

Помни читательтъ, че, когато госпожа Хрисодактилица уби дъщеря си, тя имаше за слугиня нѣкоя си Софія, която бѣше и повѣренна на убитата ѣ дъщеря.

Слугинята Софія, ако и да си излѣзе отъ кѣщата и неблагодарена, но рѣшила са бѣ да не открыва нищо отъ произшествіята. Но случайтъ и обстоятелствата независимо отъ волята ѣ принудихъ я да предаде сичко на Правосѣдіето.

Мацко, на когото султанското благоволеніе бѣ докарало толкози благодѣянія, бѣ купилъ на старата си майка прекрасенъ домъ въ мѣстность много живописна и хубава на высочинитѣ на Арнаутъ-кьой. Нищо вече не липсва на старата за да бѣде благополучна на старины, и само горчивитѣ въспоминанія за миналото и за горчивитѣ чашы които я накареха да иепіе госпожа Хрисодактилица и супругътъ ѣ смутявахъ душевната ѣ тишина. Сынъ ѣ идваше често да я вижда и да земе благословеніята ѣ; а тя често расчувствова на отъ материнска любовь показване къмъ него таквази при-
вязанность и милость, които обстоятелствата не ѣ позволя-
вахъ да му показва, когато той бѣ дѣте и имаше поголѣма
нужда отъ тѣхъ.

Единъ день Мацко ѣ доведе и постави на нейно служеніе една слугиня.

Тя бѣше Софія, едно време слугиня на Хрисодактила. Три мѣсеца са бѣхъ изминжли отъ когато Софія са намѣр-
ваше на служеніе на старата Мацкова майка, безъ да проду-
ма нѣщо за кѣщата на Хрисодактила.

Тя виждаше нѣкога старата да постенва; но много пѣ-
ти и старата сваряше Софія че плаче. Минутата на взаим-
нитѣ обьясненія бѣ настанжла. Старата имаше голѣмо довѣ-